

[Gustav Pedersen.]

kommende, vi har opdaget den for Cigarer, men selv om den endnu ikke har været naaet for Cigaretterne, tror jeg alligevel, man maa sige, at helt uden Grænse er denne Skattemulighed heller ikke. Derfor mener jeg, at vi er berettiget til at slaa fast, at det, der er Tale om i denne Forbindelse, maa være en absolut midlertidig Skat, ogsaa af Hensyn til, at de andre Byrder, der er Tale om i Forbindelse med Kriselovgivningen, paa Forhaand maa anses for at være fuldkommen midlertidige.

Jeg ønsker altsaa at give Udtryk for, at disse Afgifter ikke kan indarbejdes i den almindelige Skat paa Tobaksvarer. Det kan siges — og selvfølgelig ogsaa med Rette —, at en meget stor Del af Forbrugerne paa dette Felt ikke kommer til at betale mere i Skat, end de har betalt tidligere, alene af den Grund, at de ikke er i Stand til at opretholde det Forbrug af Tobaksvarer, som de tidligere har haft. Det vil med andre Ord sige, at de nominelt ikke kommer til at betale mere end — maaske oven i Købet ikke engang saa meget som tidligere, men for den nedskaarne Nydelse kommer til at betale lige saa meget, som de betalte tidligere for den fulde.

Der er ingen Grund til at skjule, at det for en Del af dem, der kommer til at betale, er et Pres paa deres Økonomi, og i mange Tilfælde drejer det sig oven i Købet om Folk, der ikke har nogen Margin. Vel at mærke bliver det ikke et større Beløb, men paa adskillige Omraader faar de efterhaanden større Udgifter ogsaa uden at faa et større Kyantum, hvor det drejer sig om andre Forbrugsvarer, hvis Kvalitet er blevet forringet. Derfor synes jeg ikke, det vil være rigtigt at tage Loven som et Udtryk for, at den i alle Tilfælde rammer dem, der skal rammes, selv om der er en Del imellem, for hvem Beløbet kun spiller en minimal Rolle. Men vi har tiltraadt Lovforslaget for vort Partis Vedkommende for at faa Helheden gennemført, og under den Forudsætning skal jeg anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

Jeg maa endvidere gøre opmærksom paa, at der af tekniske Grunde er ønsket en særlig hurtig Behandling af dette Lovforslag, og det er vi for saa vidt indforstaaet med, men det betyder ikke — det vil jeg gerne have slaaet fast —, at vi dermed betragter det som et Forslag, der er noget for sig. Vi betragter det fortsat som en Del af det samlede Komplex af Lovforslag, der er til Behandling her i Dag.

Aksel Møller: Det særlig interessante ved dette Lovforslag om midlertidige Ændringer i Forbrugsafgifterne er, at det er fremsat med et dobbelt Motiv. Det er opstaaet dels som et Forsøg paa at bidrage til Bekæmpelsen af Inflationsfaren og dels som et Middel til at holde Statskassen skadesløs for det Fald i Afgiftsprovenuet, som Tiden har medført ved en Nedgang i Omsætningen af afgiftspligtige Varer — det er igen en naturlig Følge af den Knaphed, der er opstaaet paa Raavarer. Ved at Lovforslaget har disse Motiver, er det altsaa særlig interessant, idet det derved adskiller sig fra tidligere Afgiftsforhøjelser, som den højtærede Finansminister og hans Forfølgere har fremsat her i Tinget.

Det drejer sig her ikke om at skaffe Dækning for en Udvidelse af Statens Virksomhed, men blot for en Opretholdelse af den Standard, Staten arbejder paa i Øjeblikket. Det forekommer mig nødvendigt at slaa dette fast, fordi det siger til de Mennesker i Danmark, der rammes af disse Love, at i det Øjeblik de to Motiver, hvorunder de gennemføres, ikke længere er til Stede, altsaa ved Inflationsfarens Bortfald og en forøget Import af Raavarer eller forøget Stille-til-Raadighed af Raavarer, maa Følgen være, at den højtærede Finansminister fremsætter Forslag om, at disse Forhøjelser bortfalder. Det maa være Hovedtrøstesynspunktet for alle, der rammes, at de Penge, der herved stilles til Raadighed for Statskassen, ikke kan anvendes til Udvidelse af Statskassens Virksomhed efter den Forudsætning, hvorunder de gives.

Af de to Formaal, som Lovforslaget forfølger, tør man vel sige, at det inflationsbæmpende Formaal er det svageste, eller sagt paa anden Maade: naar den højtærede Finansminister skal dele Provenuet af denne Lov i Porten med Hr. Bramsnæs, bliver der mere end Løvens Part til den højtærede Finansminister. At det er saaledes, fremgaar af de Tal, den højtærede Finansminister nævnte i sin Fremsættelsestale.

Loven skal løbe i 5 Maaneder, foreløbig, tør man sige; det er utvivlsomt Hensigten — hvis der skal være nogen videre Mening i det, eller hvis man ikke er Overoptimist —, at Loven skal indarbejdes i det Lovforslag, som til Oktober skal fremsættes om de øvrige Afgiftsforhøjelser. Hvis Loven kun løber i 5 Maaneder, altsaa til Udgangen af Oktober, vil den ikke komme til at indbringe mere end 30 Mill. Kr. af de 70 Mill. Kr., som Finansministeren mener, at den i Løbet af et helt Aar vil skaffe til Raadig-